

се увѣри секой, защо истина говоримъ, при-
 бавлявамъ на край едно кратко сочиненіе сичч-
 кой Болгарской Історіи, въ кое-то, като въ едно
 огледало, може да види секой, какъ нашаа-
 та Болгарія некога се възвышавала, като Кедртъ
 въ Ліванъ-а, и какъ после жалостно падналаа,
 уничтожиласе и обезславиласе, въ кое-то безз-
 славіе лежи и до днесъ ожидаваючи повсее-
 дневно прославленіе - то си, кое-то може даа
 быде, само ако процавти, какво-то рекохъъ,
 сичко-то ученіе на Болгарскій языкъ. Понее-
 же сичка-та слава бива отъ ученіе-то, а учее-
 ніе-то тамо цавти, где-то се предава на своій
 языкъ. А защо бива това, секой нека го разаз-
 суди самъ: Азъ же останувамъ

въ Сищовъ

желатель Болгарско-то просвѣщеніиіе

Хрістак. П.